

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Eiusdem ex libro secundo de fide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

nos posset; quodque Filius missus, esse & hominis filius voluit, vt nos Dei filios faceret. Humiliauit se, vt populum qui prius iacebat, erigeret: vulneratus est, vt vulnera nostra curaret: seruiuit, vt ad libertatem seruientes extraheret: mori sustinuit, vt immortalitatem mortalibus exhiberet.

ἡμαῖς ἀνακαινίσῃ· καὶ πεμφθεὶς ὁ υἱὸς ἠθέλησεν υἱὸς ἀνθρώπου γενέσθαι, ὅπως ἡμαῖς υἱὸς Θεοῦ καταστήσῃ. ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτὸν, ἵνα ἡμεῖς τὸν ἀπερριμμένον ἀνακτήσῃ· τετραμαρτίσῃ, ἵνα τὰ ἡμέτερα ἑαυμάτω διασπύσῃ· ἐδούλωσεν, ἵνα ἐκ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν ἡμεῖς ἀπαυδούλωσεν, ἵνα τὴν ἀθανάσιαν τοῖς θνητοῖς δώσῃ.

Ambrosii sanctissimi episcopi Mediolanensium expositio de fide.

Ἀμβροσίου τῆς ἀγιωτάτου ἡμετέρας ἐπισκοπῆς τῆς Μεδιολανῶν ἐπιμνηστικῆς πίστεως.

Lib. 1. de fide, c. 16. Gal. 4. v. 4.

SI mihi non credunt, credant Apostolo dicenti: Postquam vero venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Filium, inquit, suum, non vnum de multis; non communem, sed suum. Suum cum dicit, generationis aeternae proprietatem significauit. Hunc postea factum ex muliere asseruit, vt factura non diuinitati, sed assumptioni corporis adscriberetur. Factum ex muliere, per carnis susceptionem: factum sub lege, per obseruantiam legis. Generatio autem illa caelestis ante legem, ista post legem.

Εἰ ἐμοὶ οὐ πιστεύουσιν, πιστεύουσιν τῷ ἀποστόλῳ λέγοντι· ὅτι δὲ πληθύνῃ τῷ χρόνῳ, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς υἱὸν αὐτοῦ, γεννηθέντα ἐκ γυναίκος, γεννηθέντα ὑπὸ νόμον. Ὁ υἱὸν αὐτοῦ φησὶν, οὐχ ἕνα ἐκ πολλῶν· οὐ κοινόν, ἀλλ' αὐτοῦ· τῆς αἰδείου γεννήσεως τὴν ιδιότητα ἐσήμανε. τὸν μὲν τῶν γεννηθέντων ἐκ γυναικὸς κατασχεῖ, ὅπως τὸ γενέσθαι οὐ τῆς διου- νιότητος, ἀλλὰ τῆς σαρκώσεως ἐπισημαί- νει. γεννηθέντα ἐκ γυναικὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως σαρκῶς γε- ννηθέντα ὑπὸ νόμον, διὰ τῆς νόμου φυλακῆς· ἢ ὑπὸ τῆς ἀπειρίας τῆς γεννήσεως πρὸς τὸ νόμον· αὐτὴ δὲ μὲν ὑπὸ νόμον.

Eiusdem ex libro secundo de fide.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου ἐπιμνηστικῆς πίστεως.

Cap. 4.

1. Cor. 2. v. 4.

SILEANT igitur inanes de sermonibus quaestiones, quia regnum Dei, sicut scriptum est, non in persuasione verbi est, sed in ostensione virtutis. Seruemus distinctionē diuinitatis & carnis. Vnus in vtraque loquitur Dei Filius, quia in eodem vtraque natura est. Etsi idem loquitur, non

Σιωπῆς ὡς ἐν τῷ λόγῳ ματαίως ζητήσῃς, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καθ' ἑαυτὴν λέγεται, ἐκ ἐν παιδείᾳ λόγων δὲ θεωρεῖται ὅτι ἐν, ἀλλ' ἐν δόξῃ δείξει δυνάμει. Φυλάξωμεν τὴν διαφορὰν τῆς διου- νιότητος καὶ τῆς σαρκῶς. εἰς ἐν ἑκατέ- ρῃ λαλεῖ ὁ Θεὸς υἱὸς, ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ ἑκατέρα φύσις ὅτι ἐν. ὁ αὐτὸς λαλεῖ,

ANNO CHRISTI 431.

καὶ ἐκ ἐνὶ πάντοτε διαλέγεται ἱερω-
πῶ. πρὸς ἑαυτὸν νωὶ μὲν δὲ-
ξῆν θεοῦ, νωὶ δὲ ἀνθρώπου πάθη.
ὅτι ὡς θεὸς διδάσκει τὰ θεῖα, ἐπεὶ λό-
γος ὄντιν' ὡς δὲ ἀνθρώπος, λέγει τὰ
ἀνθρώπινα, ἐπεὶ ἐν τῇ ἐμῇ οὐσία διε-
λέγετο. οὕτως ὄντιν' ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὃς
κατέβη ἐξ οὐρανοῦ. οὕτως ὁ ἄρτος ἢ
σαρξ ὄντιν', καὶ ὡς καὶ αὐτὸς ἔφη· οὗ-
τος ὁ ἄρτος, ὃν ἐγὼ δάσω, ἢ σαρξ μου
ὄντιν'. οὕτως ὄντιν' ὁ κατὰ βῆτα ἔπος ὄντιν',
ὃν ὁ πατὴρ ἡγάσθη, καὶ ἐπέμφθη εἰς τὸ
κόσμον. οὐδὲ αὐτὸ ὅτι ζῆλον ἡμῶν
διδάσκει τὸ ἀγαθὸν τῶν θεοῦ καὶ χρεῖται ἐχθρῶν, ἀλλὰ τῶν σαρκῶν.

vno semper loquitur modo. In-
tende in eo nunc gloriam Dei,
nunc hominis passionem. Quasi
Deus loquitur quæ sunt diuina,
quia Verbum est: quasi homo di-
cit quæ sunt humana, quia in mea
substantia loquebatur: *Hic est pa-
nis viuus qui de calo descendit.* Pa-
nis hic caro est, sicut ipse dixit:
*Hic panis quem ego dabo, caro mea
est.* Hic est qui descendit; hic est
quem Pater sanctificauit, et misit
in hunc mundum. Hæc ipsa litera
nos docet, sanctificatione non di-
uinitatem eguisse, sed carnem.

Ioan. 6.

Ibid. 35.

Ioan. 10.
v. 36.

Γρηγορίου ἡ μεγάλου ἀγιοτάτου ἐπι-
σκοπού γρηγορίου Ναζιανζοῦ.

Gregorii magni sanctissimi epi-
scopi Nazianzeni.

ΜΗ ἀπατάτωσαν ἡμᾶς ἀνθρώ-
ποι, μηδὲ ἀπατάτωσαν, ἀν-
θρώπον αἰῶνι δεχόμενοι τὸ κρετα-
κόν, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, μάλλον
δὲ τὸ κῶλον ἡμῶν καὶ θεόν. οὐδὲ γὰρ
τὸ ἀνθρώπον χωρίζομεν τῆς θεότη-
τος, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸ αὐτὸν δογματί-
ζομεν πρὸς ἑαυτὸν μὲν ἐκ ἀνθρώπου,
ἀλλὰ θεὸν καὶ ἕν ὄν μόνον καὶ ἀσώ-
τητον, ἀμειβνόμενον καὶ τῶν ὅσων
σώματος ἐπὶ τῆς δὲ καὶ ἀνθρώπου
προσληφθέντα ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σω-
τηρίας· παθητὸν σαρκὶ, ἀπαθὴν θεό-
τητι· περιγραπτόν σώματι, ἀπε-
γραπτόν πνεύματι. τὸ αὐτὸν ἐπι-
χρον καὶ οὐρανίον, ὁρατὸν καὶ ἀό-
ρατον, χωρητὸν καὶ ἀχώρητον· ἢ ὅλων
ἀνθρώπων τῶν αὐτῶν καὶ θεῶν, ὅλος ἀν-
θρώπος διὰ πλάσθη πεισῶν ἵπὸ τῶν
ἀμάρτιαν.

NON fallant, neque fallantur
homines, hominem domi-
nicum (vt ipsi loquuntur) men-
tisque exortem eum esse rati, qui
potius Deus ac Dominus noster
est. Neque enim hominem a di-
uinitate separamus, sed vtrum-
que vnum eundemque esse profi-
temur: primo quidem non homi-
nem, sed Deum & Filium vni-
cum, ac sæculis omnibus anti-
quiores, omnisque corporis, &
eorum quæ corpori conueniunt,
expertem: in fine autem etiam
hominem propter salutem nostrā
assumptum, carne passibilem, di-
uinitate impassibilem; corpore lo-
co definitum, incircumscriptionem
spiritu: eundem cælestem & ter-
renum, visibilem & inuisibilem,
comprehensibilem & incompre-
hensibilem; vt toto homine, eo-
demque Deo, totus homo qui sub
peccato iacebat, reformaretur.

Epist. 1. ad
Cledoniu.

Εἴ τις ἐθεοποίησεν τὴν Μαρίαν ἱερο-
λαμβανῆς, ἢ ἐκτός ὄντιν' τῆς θεότητος.
Εἴ τις ὡς διὰ σωλῶν τῆς ἁγίας

Si quis Mariam deiparam esse
inficiatur, a Deo alienus est.
Si quis per virginem perinde

* τοῦ σώματος

* τοῦ σώματος